Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36541
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

uno clarũ ē q̃a nullatenꝰ potē haberi aliq̃d n̄ q̃ fēc aut qd̄ fēc. ℣. Vere clarũ. ℣. S; neq; ipse factor neq; qd factũ ē potē haberi n̄ ab ipso factore. ℣. Nec hoc munꝰ clarũ. ℣. Ille q̃ solus a se habet q̃cq̃d h̄t. ⁊ omnia alia n̄ n̄ ab illo habent aliq̃d. Et sic a se n̄ n̄ nichil habent. tta ab illo n̄ n̄ aliq̃d habent. ℣. Non plane uideo qd̄ aus. q̃a a dō n̄ habent alia nisi aliq̃d. Nam q̃s fac̄ aliꝰ ut multa q̃ uidemꝰ ēnsure de ēē ad n̄ ēē. n̄ sunt qd̄ erant etiã si omnino ī nichilũ n̄ ēnseunt. Aut q̃s fac̄ n̄ ēē q̃cq̃d n̄ ē. n̄ ille q̃ fac̄ ēē omne qd̄ ē. Ite. Si n̄ ē aliq̃d n̄ uō q̃a deus fac̄ necesse ē ut qd̄ n̄ ē uideatur n̄ sit q̃a n̄ fac̄. Sic q̃ illa q̃ st̄ ab illo habent ēē aliq̃d. tta q̃ n̄ s̄ t q̃ de ēē ēnseunt ad n̄ ēē. uidentur ab eo de ipso habe ēē nichil. ℣. Non solũ ille dicit̄ facē aliq̃d ēē aut n̄ aliq̃d ēē q̃ fac̄ ut sit qd̄ n̄ ē. aut ut n̄ sit qd̄ ē. s; etiã ille q̃ potē facē ut aliq̃d sit ⁊ n̄ fac̄ dicit̄ facē n̄ ēē. Quippe n̄ ille tantũ dicit̄ facere aliq̃ nudũ ēē aut n̄ ēē. indutũ q̃ eũ despoliat. s; ⁊ q̃ spoliantē eũ prohibere n̄ possit n̄ prohibet. s; ille dicit̄ hoc ꝓprie facē. iste inꝓprie. Cũ enī iste dicit̄ q̃a fēc ēē nudũ aut n̄ ēē indutũ. n̄ aliud intelligit̄ n̄ q̃a cũ posset n̄ fēc ut n̄ ēēt nudus aut manere induꝰ. Hoc mꝰ ds dicit̄ multa facē q̃ n̄ fac̄. ut eũ dicit̄ inducere ī temptationē. q̃m n̄ defendit a temptatione cũ possit. ⁊ facē n̄ ēē qd̄ n̄ ē. q̃m cũ possit n̄ fac̄ ēē. Ac si cōsideres ea q̃ st̄ cũ ēnseunt ad n̄ ēē n̄ ipse fac̄ ea n̄ ēē. Q̃m nãq; n̄ solũ n̄ ē aliq̃ alia essentia. n̄ illo facente. s; nec aliq̃tenꝰ manē potē qd̄ factaē. n̄ eo de ipso facente ut maneat. cũ ipse desinit seruare qd̄ fac̄. n̄ uō id qd̄ erat. redit ī n̄ ēē. q̃a ipe fac̄ n̄ ēē s; q̃a cessat facē ēē. Ita ⁊ cũ q̃s uratꝰ destruendo aliq̃d aufert ēē n̄ ē ab illo n̄ ēē s; illo tollente uelut suũ qd̄ pstiterat qd̄ ab eo factũ seruabat̄ ut ēēt redit ī n̄ ēē qd̄ n̄ ab illo s; a se aliq̃ fieret habebat. Si enī ab aliq̃ tantũ cãpetas q̃ pstiteras illi nudo ad tempꝰ. n̄ h̄t a te nuditatē. s; te qd̄ tuũ erat tollente redit in id qd̄ erat aliq̃ inducere a te. Nempe sic a sũmo bono n̄ ē n̄ bonũ. ⁊ omne bonũ ē a sũmo bono. tta a sũma essentia n̄ ē n̄ essentia ⁊ omnis essentia ē a sũma ēē tta. Vn q̃m sũmũ bonũ ē sũma essentia ēē quens ē. ut omne bonũ sit essentia. ⁊ omnis essentia bonũ. Nichil q̃ ⁊ n̄ ēē sic n̄ ē essentia. n̄ ē bonũ. Nichil itaq; ⁊ n̄ ēē n̄ ē ab illo. a q̃ n̄ ē n̄ bonũ ⁊ essentia. ℣. Apte nõ uideo q̃a sic bonũ ⁊ ēē n̄ ē n̄ a dō. tta n̄ ē a dō n̄ bonũ ⁊ ēē. ℣. Vide ne ullatenꝰ pterea cũ in diuinis libris legimꝰ. aut cũ sedẽ illos dicimꝰ dñm facē malũ aut facē n̄ ēē q̃a negē ꝓpr̄ qd̄ dicit̄. aut reprehendã q̃a tta dicit̄. s; n̄ tta debemꝰ inherere inꝓprietati uerborũ ūitatem regenti. q̃ntũ